

Mrs. Larssen Stöller.

den nye ~~Læder~~ Læderlig
Vise forfattet af....
paa Frøjen.

Trondhjem 1785.

V box 34:1011

En nye

Endelig Bise

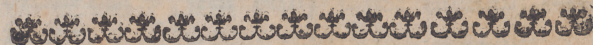
forfattet

af

Nils Larsen Scøllen
paa Frejen

under den Melodie:

Eja mit Hjerte ret inderlig etc.

Trondhjem 1785.

V. box 34: 1011

67/5954.e.a.

(Df. 19)

I.
Jeg vil begynde min Sang som den er,
o Herre, O søde Jesu troefaste Ben og
Kiære, Forglem ej mig, Men hos mig
bliv, Ledsag mig til dit Himmerig at
være.

2. Mine Synder de er mangfoldig som
Sand i Havet, Giv jeg det ret betænke
kand og angre, Og saa til dig Omvende
mig, O sødeste Jesu dig over mig forbar-
me.

3. Du min søde Frelser vilde høye Dit
Hovet ned, ogsaa al Synd uddøye, Jeg
beder dig o Jesu blid, Vær naadig vær
naadig o Gud mod mig Vær naadig.

4. Thi ved mig selv jeg intet godt kan
giøre, almægtig Gud mig til det gode
føre, At jeg hver Dag, Dig til Behag
Kan elske min Næste foruden Dag at føre.

5. O Gud, som alles Trøster er, o Her-
re! Jeg beder dig du og min Trøst vil
være, Forlad min Synd o Jesu min,
Hielp mig at blive Bruden din med ære.

6. Endskönt at jeg her plages disse Ti-
der Saa haabes jeg at glædes der omfider,
Gud unde mig her at leve saa, At jeg kan
for Guds Ansigt staa med Glæde.

7. De ti Guds Bud saaledes os tiltale:
At vi skal frygte og elske Gud for alle,
Elsk vor Næste vel, Ja som os selv, Det
er de Ting som Herren vel behager.

8. Naar Jesus alt mit Lys og Glands
at være, Saa frygter jeg for ingen Død
o Herre, Da har jeg Lys da har jeg Lyst,
Da har jeg Glæde da har jeg Trøst at
vente.

9. Paa alt sit Guds de Rige sig For-
lader, men jeg forlader mig, Paa Gud
min Fader, han er den beste Trøster-
mand, Hvo hannem elsker den aldrig han
forlader.

10. Gud siger selv jeg er den Hyrde gode
Som ikke lader noget Saar blive borte,
en Lejesvend han flyr hen, Men det gjør
ikke Frelseren den gode.

11. Gud er den som best kiender alle sine,
Thi Gud er den som selv for dem leed Vi-
ne, O tag imod sig Hyrde god, Som
har dig med sit eget Blod befriet.

12. At at vi maatte saa i Sindet være,
At vi vor kiære Frelser vil elske, Ej slip-
pe ham af Hiertet ud, Men hannem at
dyrke og holde hans Bud det rene.

13. O Herre Gud hvor sød du monne
være, Dersom vi kunde elske dig med
Ære, Da var vist du barmhiertig, Gud!
som du og alle Tider Nu monne være.

14. Gid du o Jesu selv min Haand vil
røre, Ogsaa min Fod paa rette Vej vil
føre, at jeg sej et Spor af Vejen gaaer,
Men vandrer efter saa som du, for Monne
vandre.

15. Thi hvert Guds Barn som efter dig
vil vandre, Det troer jeg vist han Him-
merig faaer arve, Giv mig den Arv i
Jesu Navn, Dig Gud til Ære min Siel
til Gavn At være.

16. At jeg kan der med all' Guds Eng-
le sunge, Et sødt Halleluja med Mund
og Tunge, O Herre mild Hielp mig der-
til, Iblandt de Tal jeg gierne vilde være.

17. Thi det Guds Barn som Sorg i
Verden lide, Hans Glæde bliver stor i
Himmerige, End Lazarus hvor saa han
ud, Han blev og stillet Rum af Gud At
sidde.

18. Hos Abraham og i hans Skiod at
være, Did til føre mig min Gud og Her-
re, Det beder jeg dig, Bønher nu mig,
Thi jeg og visselig en Synder ere

19. Barmhiertig Gud hvor vil det med
mig gange, Skulde du optælle mine
Synder mange, O Herre Gud hvor faldt
det ud, Da blev jeg vist til Skumpelsrud
For alle.

20. Gud siger til de fattige aandelige,
At dem skal vist tilfalde Himmerige, Hvo
Synden bekiender til Gud sig Omvender,
Hans Armod og Brest Gud til Glæde
omvender At blive.

21. O Salig de som Sorg for Synden
bære, Og de som her med Korsset prøvet
ere, Dem vil Gud glæde i Himmelen
Sæde, Gud fader mig unde den Glæde
At arve med Ære.

22. O Salig de som efter Jesum hungre
De som paa Jesu Verdsfyld sed vil stole,
Slig Hunger at have, Det er en Guds
Gave, Gud giv mig ogsaa den Hunger
i Hiertet at have.

23. O Salig de Sagtmodig i Verden
vandre, Som ej vil hæbne sig med Ondt
mod andre, de skulle sit Sæde forlænge
med Glæde Paa Jorden at leve og siden
hos Gud at være.